

REPUBLICA MOLDOVA
JUDECĂTORIA CHIȘINĂU

REPUBLIC OF MOLDOVA
THE COURT OF CHISINAU

mun.Chișinău, str.Mihai Sadoveanu, 24/1,
Republica Moldova
MD-2044, tel. (+373 22) 34 26 20,
tel./fax (+373 22) 44 10 90, e-mail: jci@justice.md

mun.Chisinau, Mihai Sadoveanu 24/1 street,
Republic of Moldova
MD-2044, tel. (+373 22) 34 26 20,
tel./fax (+373 22) 44 10 90, e-mail: jci@justice.md

Nr. 25-2938/2020 din 29 octombrie 2020

Curtea Constituțională a Republicii Moldova
str. Alexandru Lăpușeanu, nr. 28, Chișinău

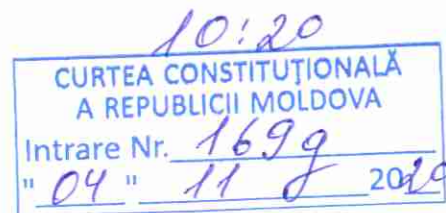
Onorată Curte!

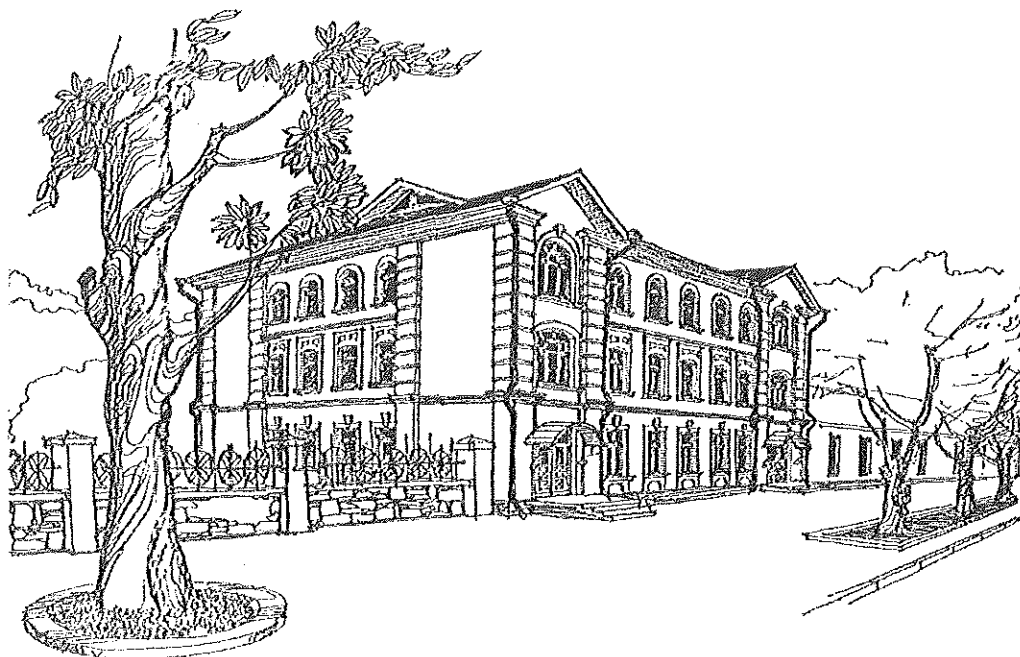
Prin prezenta, vă remit sesizarea cu privire la ridicarea excepției de neconstituționalitate a art. 72, art. 73 din Codul de executare.

Cu înalte considerațiuni!

Judecător

Mitrofan Livia

**Sesizare privind
exceptia de neconstituționalitate a art. 72, art. 73 din Codul de executare**

A.3. Instanța de judecată din oficiu

1. Denumirea instanței de judecată/sediul: Judecătoria Chișinău sediul Centru
2. Judecător/complet de judecată: Livia Mitrofan
4. Adresa instanței de judecată: Chișinău, bd. Ștefan cel Mare, 162
5. Telefonul și e-mail instanței de judecată:

Tel mobil: (

B. Informații pertinente despre cazul dedus judecării instanței de drept comun¹

1. La 24 iulie 2020 executorul judecătoresc Grigore Stoian a depus un demers prin care a solicitat anunțarea în căutare a debitorului Socolan Gheorghe, domiciliat în r-nul Călărași, loc. Baimaclia. De asemenea, a solicitat dispunerea aducerii forțate a debitorului Socolan Gheorghe în fața executorului judecătoresc Grigore Stoian (Înregistrat în Programul Integrat de Gestionare a Dosarelor cu nr. 2-20088307-12-25-28072020-1).
2. În motivarea demersului a indicat că, în cadrul biroului executorului judecătoresc, Stoian Grigore, la executare silită se află documentul executoriu nr. 2-800/16 din 08.12.2016, emis de către Judecătoria Căușeni, sediul Central cu privire la încasarea de la Socolan Gheorghe în beneficiul OCN "Easy Credit" a datoriei în mărime de 9488,88 lei.
3. Prin încheierea nr. 176-1826/17 din 14.03.2017, de către executorul judecătoresc Stoian Grigore, a fost intentată procedura de executare și aplicate măsurile de asigurare a executării.
4. Conform comunicatelor informative parvenite de la registratorii independenți și de stat, debitorul nu dispune de careva bunuri imobile și/sau mijloace financiare.
5. Verificând baza de date baza CNAM, statutul debitorului a rămas inert și anume "Neasigurat" din momentul intentării procedurii de executare și până în faza necesității apărute. A mai invocat executorul judecătoresc că efectuând mai multe acțiuni printre care și deplasarea la fața locului, s-a constatat că debitorul nu locuiește la domiciliu și nu se cunoaște locul de aflare a acestuia.
6. Prin încheierea judecătorului, Livia Mitrofan din cadrul Judecătoriei Chișinău sediul Centru din 29 octombrie 2020, s-a dispus ridicarea excepției de neconstituționalitate pe art. 72, art.73 din Codul de executare.

C. Obiectul sesizării²

7. Articolul 72, art. 73 din Codul de executare, nr. 443 din 24.12.2014

¹ Această parte a formularului trebuie să conțină un rezumat al informațiilor pertinente referitoare la cauza dedusă judecării instanței de drept comun, i.e. instanței în fața căreia sau de care a fost ridicată excepția de neconstituționalitate

² În această parte a formularului se vor menționa prevederile contestate în fața Curții Constituționale, potrivit competenței sale ratione materiae. Aceste prevederi trebuie să fie aplicabile la soluționarea cauzei în care a fost ridicată excepția de neconstituționalitate.

Articolul 72. Căutarea debitorului și a bunurilor sale

(1) În cazul **cînd prezența debitorului la anumite acțiuni de executare este impusă de lege**, de documentul executoriu sau **cînd executorul judecătoresc ori creditorul o consideră necesară, iar locul de aflare a debitorului nu este cunoscut**, instanța de judecată, la demersul executorului judecătoresc sau la cererea creditorului, **adoptă o încheiere de căutare a debitorului**. Demersul executorului judecătoresc privind căutarea debitorului se examinează pe baza materialelor anexate la demers. Instanța care examinează demersul poate dispune citarea participanților la proces și a executorului judecătoresc pentru a se pronunța cu privire la temeiurile invocate în demers.

(2) Căutarea debitorului persoană fizică se efectuează de către organul afacerilor interne în a cărui rază teritorială se află ultimul domiciliu al debitorului.

(3) Căutarea debitorului persoană juridică se efectuează de către executorul judecătoresc, la cererea creditorului.

(4) Încheierea privind căutarea debitorului sau privind refuzul de a da debitorul în căutare poate fi contestată cu recurs.

(5) Mijloacele de transport sînt declarate în căutare de executorul judecătoresc prin emiterea unei încheieri. În temeiul încheierii de declarare în căutare a mijlocului de transport, posesorul acestuia poate fi înlăturat de la conducere de către colaboratorii organului afacerilor interne, iar mijlocul de transport poate fi reținut pe un termen de pînă la 3 zile lucrătoare de la comunicarea faptului reținerii, la expirarea căruia mijlocul de transport este restituit proprietarului sau posesorului legal, după caz.

Articolul 73. Aducerea forțată a debitorului

(1) În cazul în care debitorul nu se prezintă repetat la solicitarea executorului judecătoresc, instanța de judecată, la demersul acestuia din urmă, va dispune aducerea forțată în fața lui a debitorului și a altor persoane indicate la art.44 alin.(3) din prezentul cod. Demersul executorului judecătoresc privind aducerea forțată a debitorului se examinează pe baza materialelor anexate la demers. Instanța care examinează demersul poate dispune citarea participanților la proces și a executorului judecătoresc pentru a se pronunța cu privire la temeiurile invocate în demers.

(2) Aducerea forțată a debitorului se face de către organul afacerilor interne în a cărui rază teritorială debitorul își are domiciliul sau sediul.

(3) Cheltuielile de aducere forțată se încasează de la debitor în beneficiul statului de către instanța de judecată în modul prevăzut la capitolul XXXV din Codul de procedură civilă.

8. Articole pertinente din CONSTITUȚIA RM

Articolul 23 Dreptul fiecărui om de a-și cunoaște drepturile și îndatoririle

„(1) Fiecare om are dreptul să i se recunoască personalitatea juridică. (2) Statul asigură dreptul fiecărui om de a-și cunoaște drepturile și îndatoririle. În acest scop statul publică și face accesibile toate legile și alte acte normative.”

Articolul 25. Libertatea individuală și siguranța persoanei

(1) Libertatea individuală și siguranța persoanei sînt inviolabile.

(2) Percheziționarea, reținerea sau arestarea unei persoane sînt permise numai în cazurile și cu procedura prevăzute de lege.

(3) Reținerea nu poate depăși 72 de ore.

(4) Arestarea se face în temeiul unui mandat, emis de judecător, pentru o durată de cel mult 30 de zile. Asupra legalității mandatului se poate depune recurs, în condițiile legii, în instanța judecătorească ierarhic superioară. Termenul arestării poate fi prelungit numai de către judecător sau de către instanța judecătorească, în condițiile legii, cel mult pînă la 12 luni.

(5) Celui reținut sau arestat i se aduc de îndată la cunoștință motivele reținerii sau ale arestării, iar învinuirea - în cel mai scurt termen; motivele reținerii și învinuirea se aduc la cunoștință numai în prezența unui avocat, ales sau numit din oficiu.

(6) Eliberarea celui reținut sau arestat este obligatorie dacă motivele reținerii sau arestării au dispărut.

Articolul 27 Dreptul la libera circulație

„(1) Dreptul la libera circulație în țară este garantat. (2) Oricărui cetățean al Republicii Moldova îi este asigurat dreptul de a-și stabili domiciliul sau reședința în orice localitate din țară, de a ieși, de a emigra și de a reveni în țară.”

Articolul 28 Viața intimă, familială și privată

„Statul respectă și ocrotește viața intimă, familială și privată.”

Articolul 54 Restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți

„(1) În Republica Moldova nu pot fi adoptate legi care ar suprima sau ar diminua drepturile și libertățile fundamentale ale omului și cetățeanului. (2) Exercițiul drepturilor și libertăților nu poate fi supus altor restrângeri decât celor prevăzute de lege, care corespund normelor unanim recunoscute ale dreptului internațional și sunt necesare în interesele securității naționale, integrității teritoriale, bunăstării economice a țării, ordinii publice, în scopul prevenirii tulburărilor în masă și infracțiunilor, protejării drepturilor, libertăților și demnității altor persoane, împiedicării divulgării informațiilor confidențiale sau garantării autorității și imparțialității justiției. (3) Prevederile alineatului (2) nu admit restrângerea drepturilor proclamate în articolele 20-24. (4) Restrângerea trebuie să fie proporțională cu situația care a determinat-o și nu poate atinge existența dreptului sau a libertății.”

D. Argumentarea incidenței unui drept sau a mai multor drepturi din Constituție³

9. Consider că art. 72, art. 73 din Codul de executare contravin Constituției și anume art. 23, 25, 27, 28 și 54 din Constituția Republicii Moldova, din următoarele considerente:

10. În Jurisprudența sa, Curtea Constituțională a RM a statuat cu titlul de principiu că, exigențele preeminenței dreptului presupun, inter alia, asigurarea legalității și a certitudinii juridice (Raportul privind preeminența dreptului, adoptat de Comisia de la Veneția la cea de-a 86 sesiune plenară, 2011, § 41). În acest sens, articolul 23 alin. (2) din Constituție implică adoptarea de către legislator a unor legi accesibile, previzibile și care oferă garanții împotriva abuzurilor.

11. Condiția accesibilității presupune că textele de lege să poată fi cunoscute de către destinatari. Orice persoană trebuie să poată dispune de informații privind normele juridice

³ În această parte a formularului, autorul excepției de neconstituționalitate va argumenta de ce consideră aplicabil unul sau mai multe drepturi garantate de Constituție, adică va argumenta dacă există o ingerință în unul sau mai multe drepturi garantate de Constituție.

aplicabile într-un caz concret (Khlyustov v. Rusia, 11 iulie 2013, § 68). Accesibilitatea legii are în vedere aducerea la cunoștința publică a actelor normative și intrarea în vigoare a acestora, care se realizează în baza articolului 76 din Constituție, legea publicându-se în Monitorul Oficial.

12. La rândul ei, condiția previzibilității este îndeplinită atunci când îi permite persoanei – în caz de necesitate, cu o asistență juridică adecvată – să prevadă, într-o măsură rezonabilă în circumstanțele cauzei, consecințele pe care le poate avea o anumită conduită (Gestur Jónsson și Ragnar Halldór Hall v. Islanda, 30 octombrie 2018, § 88; Berardi și Mularoni v. San Marino, 10 ianuarie 2019, § 40).

13. De asemenea, legea trebuie să precizeze cu suficientă claritate întinderea și modurile de exercitare a puterii de apreciere a autorităților în domeniul respectiv, ținând cont de scopul legitim urmărit (Sissanis v. România, 25 ianuarie 2007, § 66). O putere discreționară care nu este delimitată, chiar dacă face obiectul controlului judiciar din punct de vedere formal, nu trece de testul previzibilității (HCC nr. 28 din 23 noiembrie 2015, § 61). La elaborarea unui act normativ, legislatorul trebuie să respecte normele de tehnică legislativă pentru ca acesta să corespundă exigențelor calității, i.e. accesibilitatea și previzibilitatea (HCC nr.6 din 19 martie 2019, § 39).

14. În acest sens, Curtea Constituțională prin hotărârea nr. 13 din 15 mai 2015 a statuat că: „...105. Totodată, Curtea menționează că articolul 23 alin.(2) din Constituție pune în sarcina statului obligația de a face accesibile toate legile și actele normative. Deși articolul 23 din Constituție cuprinde expres doar criteriul de accesibilitate și claritate al legii, Curtea, prin jurisprudența sa, a reținut că normele adoptate de autoritățile publice urmează a fi și suficient de precise și previzibile.

106. Curtea reține că potrivit jurisprudenței Curții Europene: „O normă este accesibilă și previzibilă numai atunci când este redactată cu suficientă precizie, în așa fel încât să permită oricărei persoane să își corecteze conduita și să fie capabilă, cu consiliere adecvată, să prevadă, într-o măsură rezonabilă, consecințele care pot apărea dintr-o normă. [...] legea trebuie să fie accesibilă într-un mod adecvat: cetățeanul trebuie să aibă un indiciu adecvat, în circumstanțe concrete, asupra reglementărilor legale aplicabile [...]” (cauza Silver vs Regatul Unit, hotărârea din 25 martie 1983).

107. Totodată, în jurisprudența sa Curtea Europeană a statuat că: „[...] odată ce statul adoptă o soluție, aceasta trebuie să fie pusă în aplicare cu claritate și coerență pentru a evita pe cât este posibil insecuritatea juridică și incertitudinea pentru subiectele de drept vizate de către măsurile de aplicare a acestei soluții [...]” (cauza Păduraru vs România, hotărârea din 1 decembrie 2005).

108. Curtea menționează că orice act normativ trebuie să respecte principiile și normele constituționale, precum și exigențele de tehnică legislativă, menite să asigure claritatea, previzibilitatea, predictibilitatea și accesibilitatea actului. Legea trebuie să reglementeze în mod unitar, să asigure o legătură logico-juridică între dispozițiile pe care le conține, iar în cazul unor instituții juridice cu o structură complexă, să prevadă elementele ce disting particularitățile lor...”.

15. De asemenea, în cauza Rotaru către România, Curtea Europeană a statuat că ”o normă este o normă prezibilă numai atunci când este redactată cu suficientă precizie, în așa fel încât să permită oricărei persoane – care, la nevoie, poate apela la consultanța de specialitate – să își corecteze conduita, iar în cauza Sunday Times către Regatul Unit, Curtea Europeană a decis că cetățeanul trebuie să dispună de informații suficiente asupra normelor juridice

aplicabile într-un caz dat și să fie capabil să prevadă, într-o măsură rezonabilă consecințele care pot apărea dintr-un act determinat.

16. În acest context, Curtea reține, conținutul actului normativ trebuie să permită persoanei interesate să prevadă în mod rezonabil conduita pe care trebuie să o adopte. Claritate și previzibilitate fiind elemente *sine qua non* ale constituționalității unei norme. De asemenea, legea trebuie să reglementeze în mod unitar, să asigure o legătură logico-juridică între dispozițiile pe care le conține, iar în cazul unor instituții juridice cu o structură complexă să prevadă elementele ce disting particularitățile lor.

17. Darea în căutare a debitorului este o măsură ce afectează viața privată a persoanei și libera circulație prin urmare orice restricție a urmează să fie previzibilă și să conțină suficiente garanții.

18. În acest sens, din conținutul art. 72 din Codul de executare, deducem că în cadrul oricărei proceduri de executare, la cererea creditorului, sau la demersul executorului judecătoresc, atunci când nu se cunoaște locul de aflare a debitorului, judecătorul prin încheiere dispune unipersonal darea debitorului în căutare.

19. Procedura de executare, este ultima fază de înfăptuire a accesului la justiție, or o hotărâre neexecutate duce la ineficiența procesului în sine.

20. Astfel, norma nu stabilește care este scopul dării în căutare a debitorului, or obligația se execută din bunurile persoanele ale debitorului, mijloacele bănești. În context, se reține că, pentru comunicare actelor de procedură art. 67 din Codul de executare, statuează că înmînarea actelor de procedură poate avea loc prin: poștă, cu scrisoare recomandată și cu aviz de primire, sau prin orice alt mijloc care să asigure transmiterea textului cuprins în act și confirmarea primirii lui (telegramă, fax, email etc.) ori se înmînează personal destinatarului ori altor persoane indicate la alin.(2) de către executorul judecătoresc din oficiu sau la cererea părții interesate: înmînează unui membru adult al familiei lui, rudelor, afinilor acestuia sau unei persoane care locuiește cu destinatarul, unei persoane cu funcție de răspundere din primărie sau președintelui asociației locatarilor de la domiciliul destinatarului, pentru a i se transmite lui: prin comunicat prin publicare în Monitorul Oficial al Republicii Moldova.

21. În cazul în care, legea prevede atâtea modalități de înmînare a actelor de procedură care ar fi necesitatea dării în căutare a persoanei, atunci când acesta are un domiciliu înregistrat în Registrul de stat al populației, are rude pe teritoriul Republicii Moldova cărora le pot fi comunicate actele de procedură.

22. Mai mult ca atât, darea persoanei în căutare, este o măsură restrictivă, care se execută de către organul de poliție de la domiciliul persoanei. Organul de poliție, întru executarea încheierii instanței de judecată, pornește un dosar de căutare și anunță persoana în căutare. Consider că categoriile de obligații sunt diferite ca esență și volum și urmează să fie apreciate în funcție de proporționalitatea măsurii de dare în căutare cu natura obligației. Spre exemplu darea în căutare a persoanei pentru neexecutarea unei hotărâri de încasare a sumei bănești, în valoare mică, examinată în lipsa părților (cu citare publică) nu poate fi egalată după gravitatea neexecutării cu încasarea pensiei pentru întreținerea copilului

minor. Astfel, legea nu stabilește pentru care categorii de obligații urmează să fie dată persoana în căutare, întru cât să fie asigurat principiul proporționalității între natura obligației și restrângerea dreptului protejat.

23. Mai mult ca atât, legea nu prevede un termen pentru care persoana poate fi dată în căutare, aceasta încetând odată cu găsirea persoanei.

24. În acest context, rețin că, art. 22 alin. (2) din Codul de executare, statuează că, executorul judecătoresc este obligat să întreprindă măsurile prevăzute de lege pentru executarea operativă a documentelor executorii și să explice participanților la procesul de executare drepturile și obligațiile lor. Respectiv, Codul de executare, atribuie executorului judecătoresc un rol activ în procedura de executare și nu stabilește în care moment executorul poate solicita dispunerea dării în căutare, or aceasta trebuie să fie ultima măsură aplicată, luând în considerație restrângerea dreptului.

25. Mai mult ca atât, Codul de executare statuează că, judecătorul examinează unipersonal fără citarea participanților la proces, or în speță, nu este o claritate a legii ce ține de condițiile de aplicare a dării în căutare ca măsură de căutare, pentru care obligații și pentru cât timp se dispune darea în căutare.

26. Consider, că art. 72 din Codul de executare nu întrunește exigențele constituționale de calitate a legii, de accesibilitate și de previzibilitate expuse în Hotărârea Curții Constituționale nr.6 din 19 martie 2019, § 39.

27. Articolul 73 din Codul de executare, statuează de asemenea că judecătorul la demersul executorului judecătoresc, atunci când persoana nu se prezintă la executor de 2 ori, poate dispune aducerea forțată a acestuia.

28. Aducerea forțată în fața executorului judecătoresc se realizează de către organele de poliție. Prin urmare, legea la acest capitol nu prevede care este scopul aducerii forțate în fața executorului judecătoresc, or după cum am menționat supra, Codul de executare prevede mai multe modalități de comunicare a actelor de procedură. Mai mult ca atât, aducerea forțată a persoanei în fața executorului judecătoresc, implică reținerea și privarea acestuia de libertate, precum și limitarea circulației persoanei, iar legea statuează doar o singură condiție: neprezentarea repetată a persoanei în fața executorului judecătoresc, fapt ce nu poate reprezenta o garanție veritabilă împotriva abuzului. Or legea prevede doar o condiție de fond și nici una de procedură. Spre exemplu, care vor fi acțiunile polițistului, în cazul în care persoana refuză să se deplaseze. Reprezintă asta o reține ilegală? Or care alte garanții sunt acordate debitorului în acest caz?

29. Consider că nici art. 73 din Codul de executare nu întrunește exigențele constituționale de calitate a legii, de accesibilitate și de previzibilitate expuse în Hotărârea Curții Constituționale nr.6 din 19 martie 2019, § 39.

30. De asemenea, consider că art. 72 din Codul de executare contravine art. 27, art. 28 din Constituția Republicii Moldova.

31. După cum am menționat supra, dreptul la circulație și la viață privată sunt esențiale și inerente unei ființe umane, apărute atât de mecanismele internaționale cât și cele naționale, astfel, orice restrângere a acestora, urmează să fie efectuată prin aplicare testului de proporționalitate.
32. La caz, legea nu oferă garanții și cerințe, astfel, încât să nu se admită ingerințe nejustificate în viața privată a persoanei.
33. În partea ce ține de art. 73 din Codul de executare, consider că articolul respectiv contravine art. 25, art. 27, art. 28 din Constituția Republicii Moldova. După cum am menționat supra, aducerea persoanei în fața executorului judecătoresc, atrage după sine, inter alia, o reține a persoanei și o privare de libertate. În acest sens, dacă facem o analiză a art. 73 din Codul de executare, atunci sesizăm, că norma respectivă nu oferă persoanei un minim de garanții împotriva abuzului, o explicare elementară a cauzei reținerii și deplasării debitorului.
34. Mai mult ca atât, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a menționat că, **dreptul la executarea hotărârilor judecătorești definitive nu poate obliga un stat să pună în executare fiecare hotărâre cu caracter civil, indiferent de felul acesteia și de circumstanțele cauzei**, iar art. 73 din Codul de executare, nu prevede careva condiții, în care poate fi solicitată dispunerea aducerii silite.
35. În jurisprudența sa, Curtea a menționat că accesul la justiție semnifică nu doar posibilitatea juridică efectivă de a te adresa unui organ de plină jurisdicție pentru soluționarea unei contestații și obținerea unei satisfacții, ci și dreptul de a cere executarea hotărârii obținute, iar respectarea sentințelor și a altor hotărâri definitive ale instanțelor judecătorești este obligatorie.
36. Curtea Europeană a Drepturilor Omului a reținut, cu titlu de principiu, că dreptul la un proces echitabil ar fi iluzoriu dacă ordinea juridică a unui stat ar permite ca o hotărâre judecătorească definitivă și obligatorie să rămână inoperantă, în detrimentul unei părți a procesului (Imobiliare Saffi v. Italia, 28 iulie 1999, § 63; Șandor v. România, 24 martie 2005, § 23). **Totuși, Curtea Europeană a menționat că dreptul la executarea hotărârilor judecătorești definitive nu poate obliga un stat să pună în executare fiecare hotărâre cu caracter civil, indiferent de felul acesteia și de circumstanțele cauzei.** În schimb, autoritățile trebuie să dispună de un arsenal juridic adecvat și suficient pentru a asigura respectarea obligațiilor pozitive care le revin (Topciov v. România (dec.), 15 iunie 2006).
37. De asemenea, în cauze în care se cer acțiuni de la un debitor persoană privată, statul, în calitate de posesor al forței publice, **trebuie să acționeze în mod diligent** pentru a asista creditorul în executarea hotărârii judecătorești (Cebotari și alții v. Moldova, 27 aprilie 2009, § 40).
38. Examinând prevederile Codului de executare, în Decizia nr. 76 din 9 iulie 2018, Curtea Constituțională a constatat că legislatorul a pus la dispoziția creditorului mecanisme și garanții suficiente pentru asigurarea executării hotărârilor judecătorești definitive. Totuși, având în vedere principiul disponibilității în procesul civil și interesul creditorului privind

executarea hotărârii judecătorești, acesta din urmă trebuie să acționeze cu diligență pentru exercitarea dreptului de a cere executarea silită.

39. Prin urmare, legea trebuie să fie acea balanță între asigurarea dreptului la executarea hotărârii și respectarea garanțiilor individuale, însă la caz, prin aplicarea legii pot fi încălcate alte garanții ale persoanei.

F. Lista documentelor relevante (dacă este cazul)⁴

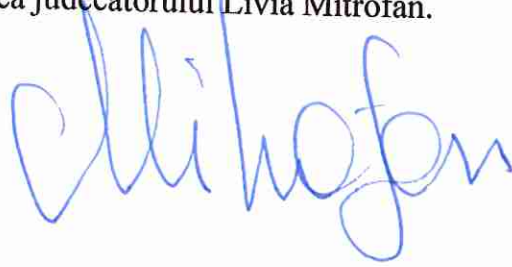
1. Demersul executorului judecătoresc;
2. Procesul-verbal;
3. Proces-verbal, telefonogramă;
4. Cererea depusă de SRL "Easy Credit";
5. Titlul executoriu;
6. Încheierea executorului judecătoresc nr. 176-1826/17 din 14.03.2017

⁴ În această parte a formularului, autorul excepției de neconstituționalitate va enumera documentele relevante (extrasul cu prevederile normative contestate, alte hotărâri sau decizii ale Curții Constituționale cu un obiect similar, alte hotărâri sau decizii cu obiect similar pronunțate de alte curți constituționale, jurisprudența relevantă a Curții Europene a Drepturilor Omului, studii de drept comparat), pe care le va anexa.

G. Declarația și semnătura autorului sesizării⁵

Informațiile prezentate sunt veridice și sunt în contextul unei cauze civile aflate pe rolul instanței de judecată, în gestiunea judecătorului Livia Mitrofan.

Judecătorul Livia Mitrofan

⁵ În această parte a formularului, autorul excepției de neconstituționalitate va declara pe propria sa onoare că informațiile prezentate Curții sunt veridice, semnând la final.

Dosarul nr. 25-2938/2020
nr. 2-20088307-12-25-28072020

ÎNCHEIERE

29 octombrie 2020

mun. Chișinău

Judecătorul Judecătorei Chișinău, sediul Centru, Livia Mitrofan soluționând din oficiul ridicarea excepției de neconstituționalitate a art. 72, art. 73 din Codul de executare

CONSTATĂ;

În examinarea judecătorului Livia Mitrofan, prin Programul Integrat de Gestionare a Dosarelor a fost repartizat demersul executorului judecătoresc Grigore Stoian prin care a solicitat a dispune anunțarea în căutare a debitorului Solocan Gheorghii și dispunerea aducerii forțate a debitorului Solocan Gheorghii în fața executorului judecătoresc Grigore Stoian.

Potrivit art. 72 și art. 73 din Codul de executare, în cazul **cînd prezența debitorului la anumite acțiuni de executare este impusă de lege**, de documentul executoriu sau **cînd executorul judecătoresc ori creditorul o consideră necesară, iar locul de aflare a debitorului nu este cunoscut**, instanța de judecată, la demersul executorului judecătoresc sau la cererea creditorului, **adoptă o încheiere de căutare a debitorului**. Demersul executorului judecătoresc privind căutarea debitorului se examinează pe baza materialelor anexate la demers. Instanța care examinează demersul poate dispune citarea participanților la proces și a executorului judecătoresc pentru a se pronunța cu privire la temeiurile invocate în demers. În cazul în care debitorul nu se prezintă repetat la solicitarea executorului judecătoresc, instanța de judecată, la demersul acestuia din urmă, va dispune aducerea forțată în fața lui a debitorului și a altor persoane indicate la art.44 alin.(3) din prezentul cod. Demersul executorului judecătoresc privind aducerea forțată a debitorului se examinează pe baza materialelor anexate la demers. Instanța care examinează demersul poate dispune citarea participanților la proces și a executorului judecătoresc pentru a se pronunța cu privire la temeiurile invocate în demers.

În conformitate cu art. 12¹ din Codul de procedură civilă, în cazul existenței incertitudinii privind constituționalitatea legilor, a hotărârilor Parlamentului, a decretelor Președintelui Republicii Moldova, a hotărârilor și ordonanțelor Guvernului ce urmează a fi aplicate la soluționarea unei cauze, instanța de judecată, din oficiu sau la cererea unui participant la proces, sesizează Curtea Constituțională. La ridicarea excepției de neconstituționalitate și sesizarea Curții Constituționale, instanța nu este în drept să se pronunțe asupra temeiniciei sesizării sau asupra conformității cu Constituția a normelor contestate, limitîndu-se exclusiv la verificarea întrunirii următoarelor condiții:

- a) obiectul excepției intră în categoria actelor prevăzute la art.135 alin.(1) lit.a) din Constituție;
- b) excepția este ridicată de către una din părți sau reprezentantul acesteia ori este ridicată de către instanța de judecată din oficiu;
- c) prevederile contestate urmează a fi aplicate la soluționarea cauzei;
- d) nu există o hotărâre anterioară a Curții Constituționale avînd ca obiect prevederile contestate.

Astfel, din oficiu judecătorul consideră că urmează a fi ridicată excepția de neconstituționalitate din următoarele considerente:

Procedura de ridicare a excepției de neconstituționalitate, condițiile de fond și de formă au fost stabilite de către Curtea constituțională prin hotărârea nr. 2 din 02 februarie 2016, pentru interpretarea art. 135 alin. (1) lit. a) și g) din Constituția Republicii Moldova, în temeiul art. 135 alin. (1) lit. a) și lit. g), care statuează că sesizarea privind controlul constituționalității unor norme ce urmează a fi aplicate la soluționarea unei cauze se prezintă direct Curții Constituționale de către judecătorii/completele de judecată din cadrul Curții Supreme de Justiție, curților de apel și judecătoriilor, pe rolul cărora se află cauza. O astfel de interpretare asigură principiul constituțional al independenței tuturor judecătorilor în soluționarea cauzelor și supremația Constituției în procesul de apărare a drepturilor și libertăților fundamentale.

În acest sens, Curtea Constituțională a hotărât că, în sensul articolului 135 alineatul (1) lit. a) și g) coroborat cu articolele 20, 115, 116 și 134 din Constituție:

- în cazul existenței incertitudinii privind constituționalitatea legilor, hotărârilor Parlamentului, decretelor Președintelui Republicii Moldova, hotărârilor și ordonanțelor Guvernului, ce urmează a fi aplicate la soluționarea unei cauze aflate pe rolul său, instanța de judecată este obligată să sesizeze Curtea Constituțională;

- excepția de neconstituționalitate poate fi ridicată în fața instanței de judecată de către oricare dintre părți sau reprezentantul acesteia, precum și de către instanța de judecată din oficiu; - sesizarea privind controlul constituționalității unor norme ce urmează a fi aplicate la soluționarea unei cauze se prezintă direct Curții Constituționale de către judecătorii/completele de judecată din cadrul Curții Supreme de Justiție, curților de apel și judecătoriilor, pe rolul cărora se află cauza;

- judecătorul ordinar nu se pronunță asupra temeiniciei sesizării sau asupra conformității cu Constituția a normelor contestate, limitându-se exclusiv la verificarea întrunirii următoarelor condiții:

- (1) obiectul excepției intră în categoria actelor cuprinse la articolul 135 alin. (1) lit. a) din Constituție;
- (2) excepția este ridicată de către una din părți sau reprezentantul acesteia, sau indică că este ridicată de către instanța de judecată din oficiu;
- (3) prevederile contestate urmează a fi aplicate la soluționarea cauzei;
- (4) nu există o hotărâre anterioară a Curții avînd ca obiect prevederile contestate.

Cu privire la verificarea condițiilor de formă instanța de judecată menționează următoarele:

1) Judecătorul menționează că, se solicită verificarea constituționalității art. 72, art. 73 din Codul de executare, or art. 135 alin. (1) lit. a) din Codul penal, prevede că, Curtea constituțională verifică constituționalitatea legilor.

2), 3) Excepția este ridicată din oficiu de către judecătorul care examinează demersul.

4) Curtea Constituțională nu s-a pronunțat în privința constituționalității sau neconstituționalității art. 72, art. 73 din Codul de executare.

Judecătorul consideră că art. 72 art. 73 din Codul de executare nu corespund cerințelor constituționalitate prin prisma clarității și previzibilității legii precum și contravin prevederilor art. 25, art. 26, art. 27 din Constituția Republicii Moldova.

Astfel, judecătorul ajunge la concluzia că, sunt întrunite toate condițiile necesare în vederea ridicării excepției de neconstituționalitate pentru verificarea controlului constituționalității art. 72, art. 73 din Codul de executare.

Reieșind din cele menționate supra și în conformitate cu art.12¹ din Codul de procedură civilă, Hotărârea Curții Constituționale nr. 2 din 09 februarie 2017, instanța de judecată,

DISPUNE:

Se ridică din oficiu excepția de neconstituționalitate cu privire la constituționalitatea art. 72, art. 73 din Codul de executare.

Se sesizează Curtea Constituțională privind controlul constituționalității prevederilor art. 72, art. 73 din Codul de executare prin prisma corespunderii ei cu prevederile art. 23, art. 25, 26, art. 27, art. 54 din Constituția Republicii Moldova.

Se expediază Curții Constituționale sesizarea privind ridicarea excepției de neconstituționalitate art. 72, art. 73 din Codul de executare prin prisma corespunderii ei cu prevederile art. 23, art. 25, 26, art. 27, art. 54 din Constituția Republicii Moldova.

Încheierea este definitivă.

Judecător

Livia Mitrofan